

COUBERTIN'İ OLİMPİZME GÖTÜREN NEDENLER ÜZERİNE BİR İNCELEME

 ZÜLBİYE KAÇAY¹
 FİKRET SOYER²

ÖZ

Antik Yunan'da tanrılar tanrısı Zeus'u anmak adına yapılan dinsel törenler ve faaliyetler içinde yer alan atletizm, Antik Olimpiyatların başlagını kabul edilmekle birlikte amaç kısa süreliğine de olsa sürekli savaş halinde olan Yunan devletleri arasında barışı sağlamaktı. Bu etkinlikler Roma'nın işgali ile içerik ve amacından uzaklaşmış ve sonunda İmparator tarafından dinsizlik ve putpereslik olduğu gerekçesi ile kapatılmıştır. O zamandan Coubertin'e kadar da küçük çaplı etkinlikler dışında tüm dünyayı birleştirecek büyüklükte bir etkinlik olmamıştır. Peki Modern Olimpiyatların ve Olimpizmin kurucusu Fransız Baron Pierre de Coubertin'i asırlar sonra bu düşünceye götüren nedenler neydi? Bu çalışmada Alanyazından elde edilen bilgiler ışığında Antik Olimpiyatlar, Olimpizm kavramının geçmişi ve bugünü Modern Olimpiyatların kuruluşu ve Coubertin'i Olimpizm düşüncesine götüren nedenler Olimpizm değerleri açısından incelenerek irdelenerek aradaki bağ sunulmaya çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Coubertin, Olimpizm, Olimpiyatlar, Olimpik İlkeler

A STUDY ON THE REASONS THAT LED COUBERTIN TO REVEAL OLYMPIC PHILOSOPHY

ABSTRACT

Athletics, which was among the religious ceremonies and activities held in ancient Greece to commemorate Zeus, the god of gods, was accepted as the initiator of the Ancient Olympics, but the aim was to ensure peace between the Greek site states, which are constantly at war, albeit for a short time. These activities moved away from their original context and purpose with the occupation of Rome and were eventually closed by the Emperor on the grounds that they were idolatrous and atheism. From that time until Coubertin, there has not been an event large enough to unite the whole world, except for small-scale events. So what were the reasons that led French Baron Pierre de Coubertin, the founder of Modern Olympics and Olympism, to this idea centuries later? In this study, in the light of the information obtained from the literature, the ancient Olympics, the past and present of the concept of Olympism, the establishment of the Modern Olympics, and the reasons that led Coubertin to the idea of Olympism were examined in terms of Olympism values and the link between them was tried to be presented.

Keywords: Coubertin, Olympism, Olympics, Olympic principles

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye zzkacay@gmail.com

²Balıkesir Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye fikretsoyer@gmail.com

GİRİŞ

Birey fiziksel, ruhsal ve ahlaki olarak bir bütündür ve bu bütünlüğü sağlamak ise toplumun refahı için önem arz etmektedir. Bu bütünlüğü en iyi şekilde sağlamanın yolu ise spor ve sportif faaliyetler olarak görülmektedir. Buradan hareketle Coubertin de hem bir bütün olarak sağlıklı bir nesil yaratmak hem de toplumsal barışa katkı sağlamak amacıyla Olimpik hareketi başlatma kararı almıştır.

Coubertin 1863'te zengin, katolik ve kraliyetçi bir aileye doğmuştur (Cleret ve Mc Namee, 2012). Prusya savaşı ardından sağlıklı bir nesil için sporu en güçlü formül olarak görmüş ve hem eğitimde hem de toplumda sporun yaygınlaştırılması için gerekli reformları yapmaya başlamıştır (Berg, 2008:15). Burada belirtmek gerekir ki, Türk dünyasında bunu asırlar önce Ahmet Yesevi hayata geçirmiştir. Yesevi felsefesi de hoşgörü, dostluk, barış, kardeşlik erdemleri ile farklı din ve kültürdeki insanları birarada tutmuştur (Uluçay, 1995). Bu açıdan Coubertin in Olimpizm felsefesi Yesevi felsefesi ile örtüşen bir düşüncedir (Arslan, 2016).

19.yy boyunca Avrupanın yaşadığı sosyal ve politik değişimler sonucu Hristiyan geleneklerinin yerini bilimsel pozitivim ve pragmatizmin aldığı köklü bir laiklik oluşmuştur (Durantez, 1996). Olimpizm ve Olimpiyat oyunları görüşü de bu sosyal ve politik krizler sonucu

doğmuştur (Brown, 2012). De Coubertin, Olimpiyat Oyunlarını insanlara ilham vermek ve bireyi ahlaki olarak dönüştürmek için ruhani bir etkinlik olarak görmüş ve Olimpizmi: aristokrasi (seçkin, ancak eşitlikçi ve meritokratik erdemler), şövalyelik (adil oyun), ateşkes (atletizmi kutlamak için uluslararası anlaşmazlıkların kesintiye uğraması), ritim (Olimpiyatları dört yılda bir düzenler), genç yetişkin erkek birey (öncelikle bireysel olarak rekabet eden erkekler için), güzellik (sanatsal ve edebi yaratım), barış (karşılıklı saygı ve uluslara anlayış), katılım ve rekabete teşvik etmek ve kutlamak için sporun dini (jestler, tavırlar, ayinler ve ritüeller) olarak tanımlamıştır (Girginov & Parry, 2005).

Buradan hareketle, Antik ve Modern Olimpiyatların geçmişi kısaca özetlenerek; Coubertin'in kısaca hayatı ve onu Modern Olimpiyatların canlandırılmasına götüren nedenler ile Olimpizm düşüncesinin temeli irdelenmeye çalışılacaktır.

Antik Olimpiyatlar

Antik Yunanda M.Ö 776 yılında Tanrı Zeus'u anmak adına yapılan dinsel törenler yanındaki spor şenlikleri tarihteki ilk Olimpiyat Oyunları olarak kabul edilmektedir. Bu şenlikler ilk başlarda sadece 192 metre koşularından oluşurken daha sonra değişik mesafelerde yarışlar, disk ve cirit atma, uzun atlama, boks, güreş, atlı araba yarışları gibi

branşlar eklenmiş ve 1 gün süren yarışların süresi 5 güne çıkarılmıştır (Olimpiyat Dünyasından, 2004; Karaküçük, 1989). Yarışlar sırasında hiçbir şekilde savaşılmazdı zaten Antik Olimpiyatlar bir bakıma sürekli savaş halinde olan Yunan Site devletleri arasında barışı sağlamaktı. Hatta bunun için bir anlaşma yapıp bu anlaşmanın gereğini de bir diske kazımışlardır. Bu anlaşmaya göre Olimpia kutsal bir bölgedir ve buraya silahlı girmek en büyük günah olan tanrıya karşı gelmek olarak nitelendirilip, bu davranışın öcünü almayanlar cezalandırılacaktır. Katılım açısından değerlendirildiğinde Oyunlara sadece Yunan kökenli soylular katılabiliyor ve ödül de Zeus'un oğlu Herakles tarafından dikildiğine inanılan zeytin ağacı dallarından yapılan çelengi almak ve bununla birlikte Yunan aleminin en şerefli, gözde ve güçlüsü olmaktır. Zamanla Oyunlar amacından uzaklaşmış ve Romalıların Yunanistan'ı işgali ile sirk havasında halk ve İmparator eğlendirilmeye başlanmış ve M.S 394 yılında fanatik bir Hristiyan olan Roma İmparatoru Theodosius tarafından dinsizlik ve putperestlik olduğu gerekçesi ile son verilmiştir (Karaküçük, 1989; Koryürek, 2003). 1892 yılında yaklaşık 1500 yıldır yapılmayan Olimpiyatlar Fransız Baron Pierre De Coubertin'in çabaları sonucunda yeniden yapılmaya başlanmıştır.

Coubertin Kimdir?

(1 Ocak 1863 - 2 Eylül 1937) Fransız pedagog, tarihçi ve sporcu. Modern Olimpiyat Oyunları'nın kurucusu olarak bilinen Baron Pierre de Coubertin 1 Ocak 1863 Paris'te İtalyan kökenli ve aristokrat Fransız bir ailenin ferdi olarak dünyaya gelmiştir. Pedagog, tarihçi ve sporcu olarak bilinmektedir. Ayrıca dünya çapında, Modern Olimpiyatların kurucusu olarak tanınmaktadır (Karaküçük, 1989; Czula, 2012; Gürsoy, 2014).

Modern Olimpiyatlar ve Coubertin'i Olimpiyatların Canlandırılması Düşüncesine Götüren Süreç

De Coubertin, memleketi Fransa'da sömürü, yoksulluk, hastalık vb. hızlı sanayileşmeden kaynaklanan köklü siyasi ve sosyal krizlere yanıt olarak modern Olimpiyat Oyunlarının ve Olimpizmin (Kidd, 1996) modern dünyanın ihtiyaçları doğrultusunda uyarlanıp canlandırılması gerektiğini savunmuştur (Leigh,1974). Coubertin Olimpik hareketin bireyler arasındaki bağı kuvvetlendireceğini (Fischer-Lichte, 2005) öz disiplin, hırs, atılganlık ve erdem gibi özelliklerin eğitim yoluyla yeniden kazandırılabilmesine inanmaktaydı (Kosevich, 1997; Brown, 2012:153). Bu da, sporun ortak kültürel bir değer haline gelmesi ile mümkün görünüyordu (Marina, Alla ve Larisa, 2015).

Charles Darvin (1809-82) " *Origin Of The Species*/türlerin kökeni" de, bir ulusun gücünün ve canlılığının, atlarda olduğu gibi eğitim veya üreme yoluyla geliştirilebilecek fiziksel özelliklerine bağlı olduğu fikrini savunmaktadır. Fransa'nın yenilmesi ardından Coubertin de ülke geleceğinin spor ve eğitimin harmanlandığı bir sistemde eğitim alan gençlerin elinde olduğunu savunmuştur (Kruger, 2002; Gürsoy, 2014).

Coubertin, 1870 yılında Fransa Almanya savaşından yenik çıkınca çok üzülmüş ve suçu genelde Fransız gençliğinin özelde ise Fransız askerlerinin fiziksel olarak güçsüz olmalarına bağlayarak (Espy, 1990), eğitim sisteminin öğrencilere sadece bilgi yükleyerek yürüyen sözlükler yetiştirdiği yönünde eleştiride bulunmuş ve bunu düzeltmenin yollarını aramaya başlamıştır. Baktığında Fransız okullarında çocukların egzersiz yapabileceği ya da hareketi deneyimleyebileceği bir alan yoktu. İngiliz okulları ise çocukları dışarda oynamaya teşvik ediyordu. Bu eğlenceli ve zorlayıcı içerikler, ona göre, özgürlük ve sonuçları (sorumluluk, seçimler, karar verme vb) hakkında bilgi edinmenin ilk adımıydı. Buna karşın, korunaklı Fransız çocukları bu fırsatlara sahip değildi ve bu, savaşları kaybeden omurgasız askerlerin ortaya çıkmasına neden olmuştu. Daha da kötüsü, sorunun yalnızca savaştaki kayıp değil, Fransız askerlerinin en azından onu

kazanmak için ciddi bir şekilde deneme iradesine sahip olmadıklarını düşünüyordu. Ve işte sorunun özü buradaydı: Coubertin, insanın ne olduğu konusunda çok net bir fikre sahipti ve çocukların gelişimi hakkındaki anlayışını da "İnsan İdeali" olarak ifade edip eğitim reformu için önerilerini bu yönde sunmaya çalışmıştır (Cleret ve Mc Namee, 2012).

Coubertin Fransa eğitim sistemini değiştirme umuduyla İngiltere (Hughes, 1879) ve Amerika seyahatlerinde bulunarak onların sistemlerini incelemek istemiştir. Ona göre eğitim sisteminin amacı daha güçlü bir toplum olmalıdır. Bunun için de karakter gelişimi oldukça önemlidir. Fransa eğitim sistemi öğrencilere sadece bilgi yükleyerek diploma almaları içindir, fakat öte yandan öğrenciler daha iyi bir toplum ve daha huzurlu bir yaşama katkı sağlayacak olan ahlaki değerlerden yoksun yetiştirilmektedir. Coubertin, İngiltere ve Amerika ziyaretleri sırasında sporun eğitim sistemi ile bütünleştirildiğini spor ve beden eğitiminin toplum üzerindeki etkisini yerinde görmüştür. Artık amacı bunu Fransa da uygulayabilmektir. Ancak sporu içeren bir eğitim sistemi hususunda; alan eksikliği, öğrenci bilgisi ve ilgi gibi bazı sorunların aşılması gerekmektedir. Alan ve ilgi sorunlarını çözmek için bir komite kurulur ve bunlar parkları geliştirip sporu popüler hale getirmek için çalışmalara başlar. Öğrenci direncini yenmek için de

teşvikler, yarışmalar, ödüller sunulur. Eğitim reformu ile Coubertin'in hedeflediği; spor yoluyla vücut ve zihin dengesini kurmak, spor ahlakı sayesinde doğru yoldan sapmamayı öğretmek, spor sayesinde ülkesini ve özgürlüğünü seven aktif ve kararlı vatandaşlar yetiştirilmesidir (Burgo, 2018).

Coubertin, ABD ziyareti sırasında, ABD önde gelen beden eğitimcilerinin bulunduğu 1889 Ulusal Beden Eğitimi konferansına katılma onuruna erişir ve burada İngiliz spor sistemi hakkında sunum yapması istenilir. Sonrasında ise çalışmalarından etkilenen Fransa hükümetince uluslararası bir spor örgütü kurması hususunda teşvik edilir (Kornspan, 2007). 1892 Fransız Atletik Sporlar Birliği 5. yıldönümü toplantısı konuşmasında; milletlerarası barışın kalıcı olarak sağlanmasına katkıda bulunacağı gerekçesi ile Olimpiyatların yeniden canlandırılmasını istemiştir. 1894'te 2000 delege ile gerçekleşen Uluslararası Spor Kongresinde Olimpiyat Oyunlarının yeniden başlatılması kararı alınarak hala geçerliliğini koruyan Olimpik ilkeler belirlenmiştir (Karaküçük, 1989). Coubertin 1896'da Antik Olimpiyatları canlandırmakla, Olimpizm olarak adlandırılan bir dünya görüşü yaratmıştır (Durantez, 1996). Spor, kültür ve eğitimi harmanlayarak bünyesinde bulunduran Olimpik hareketin temelinde insanlığı dostluk, barış, kardeşlik, hoşgörü, anlayış

gibi erdemlerle, ayırım gözetmeksizin eşit şartlar altında tek bir platformda buluşturmak olan Olimpizm ülküsü bulunmaktadır.

Olimpizm sözü olimpik hareketin kurucusu Fransız Baron Pierre de Coubertin tarafından ortaya atılmış ve kullanılmış olsada net bir tanımı yapılmamıştır. Farklı yer ve zamanlarda değişik ifadelerle anlatılmaya çalışılmıştır. 1896 "dünya barışını koruyan güçlü bir faktör", 1908 yılında "güç beden kültürü", 1929 yılında "felsefe ve din öğretisi bazında kurulan bir kuram" ve 1931 yılında "yücelik, saflık, dayanıklılık ve fiziksel takviye gücü" olarak ifade edilen Olimpizm düşüncesi Olimpiyat Komitesi'nin (IOC) Romanyalı üyesi Alexandru Siperco tarafından 1974'te belli bir terim ile olimpiyat tüzüğüne yazılmayı önerilmiştir. Uzun yıllar süren tartışmaların ardından 1991 olimpiyat tüzüğünde yer alan Olimpizm düşüncesi: vücut, zihin ve ruh niteliklerini dengeli bir şekilde birleştirerek, insanın bir yaşam felsefesine girmesi demektir. Olimpizm düşüncesinin amacı, fiziksel sportif oyunların kültür ve eğitimle kaynaştırılarak mücadeleden zevk alma, üstün örneklerin eğitici değerini çıkarma ve genel ahlak kurallarına saygı gösterme temellerinde insana hayatının yolunu açmaktır. "Olimpizm düşüncesi"nin tanımına bakıldığında, şu hususları kapsadığı görülmektedir: Birincisi, olimpizm düşüncesinin esası insanın

uyumlu bir şekilde gelişmesini sağlamaktır. İkincisi, insanın uyumlu gelişmesinin anahtarının yaşam tarzının iyileşmesi olduğu vurgulanmaktadır. Üçüncüsü, vücut terbiyesine insanın uyumlu gelişmesinin gerçekleştirilmesinin yolu olarak bakılmaktadır. Dördüncüsü, insanın ahenkli gelişme hedefine ulaşılabilmesi için vücut terbiyesinin eğitim ve kültür ile birleştirilmesi gerektiği savunulmaktadır. Beşincisi, olimpizm düşüncesinde olimpiyat oyunlarının örnek rolü üzerinde durulmaktadır (Olimpiyat Dünyasından, 2004). Olimpizmin toplumsal bir hareket olarak tanımlanması, Coubertin'in metinlerinde, 1894'ten öldüğü 1937'ye kadar yaygın hale gelmiştir. Daha spesifik olarak, Coubertin yaşamı boyunca sıklıkla hem kuralcı ("yaşam felsefesi") hem de tanımlayıcı (kurumsal ve grup başarısı) çağrışımlarıyla "Olimpizm" terimini kullanmıştır (DaCosta, 2006). Erdemli (2013) ise Olimpizm kavramının yüksek bir kültür, dünya görüşü, hayat felsefesi, spor ve sporla eğitimin temel anlayışı vb birçok açıdan tanımlanabileceğini savunmaktadır (Erdemli, 2013). Fakat en genel anlamı ile Olimpizm, insanın sportif anlamda kendini bilmesi ve eksik yönlerini geliştirmesi idealidir. Çünkü spor insanın yapıcı-yaratıcı yönlerini görüp geliştirmesini, özgürlüğü ve sorumluluk duygusu ile yaşama bağlanmayı sağlayan hümanistik bir etkinliktir (Erdemli, 2013). Bu açıdan düşünüldüğünde bu şekilde yetişmiş

bireylerden oluşan toplum; yapıcı, yaratıcı ve mutlu bir toplum olur. Olimpizmin mükemmellik hedefi de bu çizgi ile paralellik göstermektedir ve böylesi güzel bir dünya hedeflemektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Antik Olimpiyatlardaki "ekecheiria" sürekli savaş halinde olan Yunan site devletlerinin bir süreliğine de olsa Olimpiyatlar sayesinde biraraya gelerek, Oyunlardan 3 ay önce başlayan ve 5 gün sonra biten silah bırakışmasını, diğer bir ifade ile ateşkes ilan edilmesini ifade etmektedir (Fişek, 2003; Di Bari, 2017). Modern Olimpiyatlarda da bir bakıma aynı düşünce hakim olmuştur. Savaş zamanlarında dahi herşeyin bir kenara bırakılarak hiçbir anlamda ayırım gözetmeksizin, Olimpizm ilkeleri doğrultusunda Olimpiyatlarda buluşma amacı, Olimpiyatların özündeki amaca uygun olarak yapılmaya çalışıldığının göstergesidir.

Modern Olimpiyat tarihine bakıldığında nadiren aksi durumlar olsa da, birçok açıdan birbirine ters düşen ulusların Olimpiyatlar sayesinde ilişkilerinin güçlendiği dostlukların pekiştiği ifade edilebilir (Koryürek, 2003).

Coubertin'e göre güç denge ve beceri geliştirilmesi gereken fiziksel unsurlar olmakla birlikte, zihinsel ve ahlaki özellikler de spor sayesinde geliştirilebilmektedir

(Kornspan, 2007). "Sporun değerleri", koçlardan öğretmenlere, yönetim organlarına ve eğitim kurumlarına kadar bir dizi temsilci ve kurumun eylemlerini ve politikalarını meşrulaştırmak için sıklıkla kullanılan bir kavramdır (Cleret ve Mc Namee, 2012). Bu değerlerin neler olduğuna baktığımızda sporda ırk, milliyet, din, mezhep, sosyal konum, eğitim, kültür ve ekonomik farklılıklar, vb. özellikleri göz ardı ederek herkese eşit bir yaklaşım sunan Fair Play anlayışı hakimdir. Spor evrenseldir ve ayıran değil bütünleştirici olmalıdır. Ayrıca birlikte hareket etme, sosyalleşme, karşılıklı sevgi-saygı ve centilmenlik de sporun güzel değerleri arasındadır ve tüm bu değerlerin hepsi Coubertin'in Olimpizm anlayışında toplanmıştır ve onu Olimpizme götüren en temel nedenlerden biri olan toplumsal barış için tüm bu değerler yapı taşlarıdır.

Olimpizmin temelinde rekabete dayalı spora aktif katılım vardır. Bu katılım sayesinde Modern Olimpizmin kurucusu Pierre de Coubertin barışı, Olimpizm'e bahsettiği hümanist, sosyal, ahlaki ve dini değerlerden biri olarak belirlemiştir. Bu değerler sayesinde Modern Olimpiyatların kurulduğu andan itibaren Coubertin'in başarmayı hedeflediği en temel nokta, spor yolu ile daha öte bir anlayış olan Olimpizmi benimsetmek ve buna uygun yaşanılmasını sağlamaktır (Crowther, 2004). Bu amacı gerçekleştirebilmek adına Olimpizmin temel prensipleri belirlenmiş;

eşitlik, birliktelik, fair play gibi ilkeler doğrultusunda Antik Olimpiyatlardan buyana özünde olan barış tüm dünyada sergilenmeye çalışılmıştır.

1918'de Olimpizm nedir sorusunun yanıtı olarak Coubertin "Enerjinin dinidir, uygun hijyen ve halkın ruhuna dayalı sanat ve düşünce ile çevrelenmiş, erkeksi sporların uygulanması yoluyla güçlü bir iradenin geliştirilmesidir" diye yanıtlamıştır (Müller, 2000). Kendisinde katı katolik bir ailede yetişen Coubertin'in bu şekilde bir tanımlama yapması ve Olimpizm ile din arasında bağlantı kurmasında Antik Olimpiyatlardaki dini temellerin olduğu kadar, sporun dini olmayan maneviyatı için bir metafor olarak modern "dinsel atlet/religio athletae" fikrini kullandığını söyleyebiliriz (Jirasek, 2015). Coubertin bir radio konuşmasında bu duruma açıklık getirmiştir: Antik ve Modern Olimpiyatların ilk ve temel özelliğinin din olduğunu belirterek bunu, "antik atletler egzersizle tıpkı bir heykeltraş gibi nasıl vücudunu şekillendirerek tanrıları onurlandırıyor ise, modern atletler de aynı şekilde ülkesini, ırkını ve bayrağını onurlandırır" şeklinde ifade etmiştir. Bu nedenle, modern Olimpizmin en başından günümüzün ayırt edici özellikleri olan enternasyonalizm ve demokrasi tarafından dönüştürülen ve genişletilen bir dinsel duyguyu geri getirmenin haklı olduğuna inandığını belirtmiştir (Coubertin, 1935/2000).

Öte yandan Coubertin, Olimpiyatların mottosu olan Citius-Altius-Fortius'u (daha hızlı, daha yüksek, daha güçlü) sadece sportif-teknik anlamda amaçlamamıştır (TMOK, 1988). Modern demokrasiler atletik yarışmanın gerektirdiği ve öğrettiği bu erdemlere ilk başta ihtiyaç duydukları için "inanç asaleti, fedakarlık ve dürüstlük kültü, şövalye ruhu ve erkekçe enerji" de bu slogana dahildir (Coubertin, 1931). Burada amaç eğitim ve spor yoluyla hep daha iyi ve güzele ulaşmaktır.

Sonuç olarak Coubertin öncelikle Fransanın savaştan yenik çıkmasını fosilleşmiş eğitim sistemine bağlayarak bunun düzeltilmenin yollarını ararken İngiltere ve Amerika eğitim sistemlerini incelemiş sporun insanlar üzerindeki etkilerini görmüştür. Bunun sonucu ise daha güçlü, cesur, iradeli, güzel ahlaklı bir Fransız toplumu için yeni bir eğitim

sisteminin getirilmesi gerektiği inancı ile yola çıkarak yine bu amaçla Modern Olimpiyatların kurulmasına öncülük etmiş ve ülkeler arasındaki sorunların sporun rekabetçi ruhu sayesinde azaltılabileceğine inanmış, Olimpizm düşüncesini dünyada barış için benimsetmek ve uygulatmak istemiştir.

ÖNERİLER

Bu çalışmada Coubertin'in Olimpik Felsefe anlayışı, bu anlayışın ve Modern Olimpiyatları yeniden hayata geçirme fikrinin oluşma süreci, Modern Olimpiyatlar ile ulaşmak istediği hedefler irdelenmiştir. Bu alanda yapılacak gelecek çalışmalarda Olimpizmin dünya barışına katkısı ve Modern Olimpiyatlar boyunca bunun ne derece eyleme dönüştürülebildiği, günümüze kadar olan Olimpiyatların tek tek ele alınarak Olimpizme uygun yapılar yapılmadığı incelenebilir.

KAYNAKLAR

- Arslan, C., (2016). Ahmet Yesevi Felsefesi Açısından Dünya'da Spor ve Barış. *International Journal of Science Culture and Sport*, 4 (Special Issue 1), ISSN: 2148-1148. Doi: 10.14486/IntJSCS535.
- Berg, C. (2008). Politics, not sport, is the purpose of the Olympic Games. [www.ipa.org.au/ IPA review](http://www.ipa.org.au/IPA_review). *Institute of public affairs*.
- Brown, S. (2012). De Coubertin's Olympism and the Laugh of Michel Foucault: Crisis Discourse and the Olympic Games. *Quest*, 64(3), 150-163. doi:10.1080/00336297.2012.693750
- Burgo, E. (2018). Coubertin's Influence on Education, Sports, and Physical Education *Sport Journal*, 15439518, 3/8/2018.
- Chatziefstathiou, D. (2011). Paradoxes and contestations of Olympism in the history of the modern Olympic Movement. *Sport in Society*, 14(3), 332-344.
- Chatziefstathiou, D., & Henry, I. (2007). *Hellenism and Olympism: Pierre de Coubertin and the Greek Challenge to the Early Olympic Movement*. *Sport in History*, 27(1), 2443. doi:10.1080/17460260701231034. Routledge Taylor and Francis.
- Coubertin, P. (1935/2000). The philosophic foundation of modern Olympism. In N. Müller (Ed.), *Pierre de Coubertin 1863-1937 Olympism: Selected writings (pp. 580-583)*. Lausanne, Switzerland: *International Olympic Committee*.
- Coubertin, P. de - *Mémoires Olympiques, Lausanne, 1931, p. 22.*
- Crowther, N. (2004). The State of the Modern Olympics: citius, altius, fortius. *European Review*. Vol. 12, no. 3, syf. 445-460.

- Czula, R. (1975). Pierre de Coubertin and Modern Olympism. *Quest*, 24(1), 10–18. doi:10.1080/00336297.1975.10519840.
- DaCosta, L. (2006). A Never-Ending Story: The Philosophical Controversy Over Olympism. *Journal of the Philosophy of Sport*, 33(2), 157-173. doi:10.1080/00948705.2006.9714699.
- Durantez, C. (1996, 19 June–2 July). Pierre De Coubertin: The humanist. Paper presented at the International Olympic Committee and International Olympic Academy, Lausanne, Switzerland.
- Espy, R., (1990). *The Politics of the Olympic Games*, University of California Press, Los Angeles.
- Fischer-Lichte, E. (2005). *Theatre, sacrifice, ritual: Exploring forms of political theatre*. London: Routledge.
- Fişek, K. (2003). *Spor Yönetimi*, YGS Yayınları. ISBN: 9789757012405.
- Girginov, V., & Parry, S. J. (2005). *The Olympic games explained: A student guide to the evolution of the modern Olympic games*. New York: Routledge.
- Gürsoy, C. (2014, 10 Eylül). *Olimpiyatlar ve Baron Pierre De Coubertin*. [Blog yazısı]. Erişim adresi: <https://celalgursoy.com/2014/09/10/olimpiyatlar-ve-baron-pierre-de-coubertin/>
- Hughes T. (1879). *Tom Brown's School Days*. London: Macmillan, 1879 [first published, 1857]: p. 352.
- Jirásek, I. (2015). Religion, Spirituality, and Sport: From Religio Athletae Toward Spiritus Athletae. *Quest*, 67(3), 290-299. doi:10.1080/00336297.2015.1048373.
- Karaküçük, S. (1989). *Tarihi ve Politik Yönden Olimpiyat Oyunları*, GSGM Yayınları, Ankara.
- Kidd, B. (1996). *Aspirations of Olympism: A framework for considering the athlete's experience in the Olympic Movement at the close of the twentieth century*. Barcelona, Spain: Centre d'Estudis Olympics and Universitat Autònoma de Barcelona.
- Kornspan, A. S. (2007). The early years of sport psychology: The work and influence of Pierre de Coubertin. *Journal of Sport Behavior*, 30(1), 77- 93.
- Koryürek, C. (2003). *Olimpiyatlar*. İstanbul: Akbank Yayınları.
- Koryürek, C. E. (2003). *Olimpiyadlar: Eski Olimpiyatlar*, MÖ 776 (?)–MS 393 (?): Modern Olimpiyatlar 1896-2000: Olimpiyatlarda Türk'ler 1906/1908-2000. Eski Olimpiyadlar", Stil Yayınevi, İstanbul.
- Kruger, A. (2002). *The unfinished symphony: A history of the Olympic games from Coubertin to Samaranch*. In J. Riordan & A. Kruger (Eds.), *The international politics of sport in the 20 century* (pp. 3-27). New York, NY: Routledge.
- Cléret, L., & McNamee, M. (2012). Olympism, The Values of Sport, and the will to Power: De Coubertin And Nietzsche Meet Eugenio Monti. *Sport, Ethics and Philosophy*, 6(2), 183–194. Routledge doi:10.1080/17511321.2012.66814.
- Mary Leigh (1974) Pierre de Coubertin: A Man of His Time, *Quest*, 22:1, 19,24 Doi: 10.1080/00336297.1974.10519802.
- Müller, N. (2000). *Coubertin's Olympism*. In N. Müller (Ed.), *Pierre de Coubertin 1863–1937 Olympism: Selected writings* (pp. 33–48). Lausanne, Switzerland: International Olympic Committee.
- Olimpiyat Dünyasından: Olimpizm Düşüncesi (2004). Erişim Adresi: <http://turkish.cri.cn/1/2004/07/23/1@20229.htm/>
- Roche, M. (2000). *Mega-Events and Modernity: Olympics and expos in the growth of global culture*. London: Routledge, 1-29.
- TMOK., (1988). *Olimpik Hareket*, Hürriyet Gazetesi Matbaası, İstanbul
- Uluçay, Ö., (1995). *Hoca Ahmet Yesevi*. Hakan Ofset, Adana.